

РЕШЕНИЕ

№ 43

гр. Кюстендил, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, II СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Йоланда М. Цекова

Членове: Надя Сп. Г.

Николай Ал. Николов

при участието на секретаря Галина Г. Кирилова
в присъствието на прокурора К. П. Б.
като разгледа докладваното от Йоланда М. Цекова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20241500600089 по описа за 2024 година

Въззивното производство по настоящото дело е по глава XXI НПК. Образувано е по ВЪЗЗИВНА ЖАЛБА, подадена от адв. Г. Г., в качеството ѝ на служебен защитник на подсъдимия З. Р. С., ЕГН *****, от гр. Радомир срещу осъдителна Присъда № 58/4.12.2023 г. на КнРС, постановена по НОХД № 194/2023 г. по описа на съда, с която е признат за виновен в извършването на престъпление по чл.196 ал.1 т.1 в сл. на чл.194 ал.1 във вр. с чл.29 ал.1 б.“б“ НК и при усл.на чл.54 НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, при първоначален режим на изтърпяване “строг“ и подсъдимия е осъден да заплати разноските по делото в размер на 24,63 лв.

Релевирани са оплаквания за неправилност, необоснованост и незаконосъобразност на присъдата поради събиране на противоречиви доказателства, неустановяващи по безспорен начин съставомерността и авторството на деянието. След съобщаване мотивите на присъдата не е направено заявеното допълнение на жалбата. По тези съображения се моли за отмяна на присъдата и постановяване на нова оправдателна такава. Доказателствени искания в жалбата не са направени.

Становището на прокурора е за потвърждаване на присъдата като правилна и законосъобразна.

Защитникът на подсъдимия С. – адв. Г. Г. пледира за отмяна на осъдителната присъда като незаконосъобразна и постановяване на нова оправдателна присъда, тъй като не са събрани достатъчно доказателства за авторството на деянието и че то е извършено виновно при пряк умисъл. Поддържа се немотивираност на съдебния акт относно времето на извършване на деянието, което е от съществено значение, тъй като според защитата тогава подсъдимият е работил в кухнята, за което има заповеди и е бил ангажиран от сутрин до вечер. Съдът е направил извод, че подсъдимият е извършил престъплението само на база свидетелски показания, дадени непосредствено след деянието, като не са обсъдени всички доказателства поотделно и в съвкупност, както и представените от защитата доказателства. А това е самостоятелно основание за отмяна на присъдата. В заключение се поддържа обективна и субективна несъставомчерност на обвинението и се моли за оправдаване на подсъдимия.

Подсъдимият поддържа казаното от защитника си и като последна дума поиска от съда оправдателна присъда.

КНОС, след преценяване на доводите и възраженията на страните и след собствено обсъждане на събраните по делото доказателства, в рамките на предвидените му по чл.313 и сл.НПК правомощия, намери въззивната жалба за допустима като подадена в законовия срок и от надлежно легитимирано лице и ще я разгледа по същество.

С обжалваната присъда подсъдимия З. Р. С., ЕГН ***** е признат за виновен в това, че на 16.02.2022 г. в затворническо общежитие от открит тип, намиращо се в с. Самораново, община Дупница, в спално помещение № 6, ползвано от лишения от свобода А.Л.М., е отнел чужди движими вещи – пари, сумата от 100 лв. от владението на М., без негово съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои и деянието е извършено в условията на опасен рецидив по см.на чл.29 ал.1 б.“б“ НК, след като е осъждан с влязло в сила на 30.06. 2021 г. Споразумение по НОХД № 77/2021 г. на Районен съд- гр. Радомир и с влязло в сила на 25.02.2020 г. Споразумение по НОХД № 58/2020 г. на РС- Радомир, от изтърпяване на които наказания не е изтекъл 5-годишния срок по чл.30 НК, поради което и на основание чл.196 ал.1 в сл.на

чл.194 ал.1 във вр. с чл.29 ал.1 б.“б“ НК във вр. с чл.54 Нк му е наложено наказание“лишаване от свобода“ за срок от 2 години, при първоначален строг режим на изтърпяване. С присъдата С. е осъден да заплати деловодни разноски в размер на 24,63 лв.

Правилно е установена от ДнРС фактическата обстановка по делото, която в настоящото решение ще се допълни с отделни релевантни детайли.

Подсъдимият З. С. е осъждан два пъти преди процесното деяние. Първото му осъждане е с влязло в сила на 25.02.2020 г.Споразумение по НОХД № 58/2020 г. на РС – Радомир за престъпление по чл.354 в ал.1 НК, за което му е наложено наказание“лишаване от свобода“ за срок от 12 месеца и приложение на чл.66 ал.1 НК за изпитателен срок от 3 години. Второто му осъждане е с влязло в сила на 30.06. 2021 г. Споразумение по НОХД № 77/2021 г. на Районен съд- гр. Радомирза престъпление по чл.195 ал.1 т.4 НК и с наложено наказание“лишаване от свобода“ за срок от 8 месеца при първоначален общ режим на изтърпяване.

Тъй като второто деяние е извършено в изпитателния срок по първото условно осъждане, то това наказание – ЛС за срок от 12 месеца – е било приведено за отделно изтърпяване по чл.68 ал.1 НК.

През м.февруари 2022 г. подс.С. изтърпявал наказание „лишаване от свобода“ в ЗООТ“Самораново“ към затвора в гр.Бобов дол. Той бил разпределен в една стая – стая № 6 с други лишени от свобода: л.св. А. М. и л.св. А.М. и л.св. с малко име М..

На 16.02.2022 г. следобед подс.С. бил сам в стаята и решил да вземе пари от шкафчето на л.св. М.. То обаче било заключено, заради което подс. С. бръкнал с ръка през отвора на чекмеджето на шкафчето и успял да извади чантичка, в която имало 155 лв. С. взел 100 лв. във вид на 2 банкноти от по 50 лв. и по същия начин върнал чантичката обратно в чекмеджето. Малко след това в стаята се върнал л.св.А.М., на когото подс.С. показал две банкноти от по 50 лв. и му казал, че ги е взел от шкафчето на М..

Около 18 часа л.св.М. се прибрал от работа и отворил шкафчето да си вземе тютюн за цигара и видял, че в шкафчето е ровено, защото било разхвърляно. Веднага преброил парите си и установил, че липсват 2 банкноти от по 50 лв. Сигнализирал за това командира на отделение св. Г.Г.. Той отишъл на място и

установил, че катинарът не е разбиван. Другите лишени от свобода от стаята отrekli да знаят нещо и св.Г. ги накарал да напишат обяснения.

Пред св.И.Д., мл.инспектор в ЗООТ“Самораново“ и полицаят, отговарящ за общежитието Е.Х. подс. С. признал, че е откраднал 100 лв. от шкафчето на л.св. М.. След това се качили в Медицинския център и снели обяснения от С.. Пред свидетеля Д. и Е.Х. подс. С. обяснил, че е извършил кражбата, без да отключва. Те се усъмнили, че това е възможно, понеже шкафчетата били железни и накарали С. да демонстрира как точно е бръкнал в чекмеджето. С. успял да издърпа чекмеджето достатъчно, за да си вкара ръката до лакътя и така имал достъп до цялото чекмедже.

След известно време дошъл полицаят, отговарящ за ЗООТ“Самораново“ и казал на л.св. М., че парите му са взети от З. и да не разправя с него и че З. е разказал на А. за кражбата.

Със Заповед № 17/26.01.2022 г. на началника на затвора е възложено на подс. З. С. да изпълнява функциите на общ работник в затворническа кухня, считано от 1.02.2022 г. с 3 месеца изпитателен срок и с организация на работното време - **4-часов работен ден** и 5-дневна работна седмица.

Със Заповед № 10/26.01.2022 г. на началника на затвора подс. З. С. е назначен в обслужващата дейност на ЗООТ“Самораново“ като общ работник в затворническа кухня, считано от 1.02.2022 г. с изпитателен срок 3 месеца и с организация на работното време - **4-часов работен ден** и 5-дневна работна седмица по утвърден график.

Със Заповед № 39/25.02.2022 г. на началника на затвора подс. З. С. е освободен от полагане доброволен труд като общ работник в затворническа кухня, считано от 25.02.2022 г.

Със Заповед № 20/25.02.2022 г. на началника на затвора подс. З. С. е освободен от обслужваща дейност на ЗО“Самораново“ като общ работник в затворническа кухня, считано от 25.02.2022 г.

ДнРС правилно е кредитирал показанията на св. М. от ДП, надлежно приобщени по реда на чл.281 ал.4 във вр. с ал.1 т.1 НПК, както и на свидетелите М., Г. и Д. и е приел за неотнoсими показанията на работилия на лафка св.К..Тези показания установяват авторството на деянието.

В допълнение следва да се посочи, че пред св.А.М. подсъдимият е признал,

че е откраднал пари на М., а впоследствие подсъдимият е заявил това и пред свидетеля мл.инсп. в ЗООТ Д. и полицаят, отговарящ за ЗООТ Е.Х., като дори е показал нагледно как е извършил кражбата. Показанията на св. М. от СП, въпреки изявлението му в тях, че не поддържа показанията си от ДП, не следва да се кредитират. Показанията му от ДП са дадени скоро след случая, когато споменът за случилото се е бил по-пресен и затова следва да се кредитират именно те, още повече, че тези показания се подкрепят от показанията на св.Д. и М.. А показанията на св. М. от СП се възприемат от настоящия състав като необективни и целящи оневиняването на подсъдимия.

Обясненията на подсъдимия С. в с.з. / *вж л.85-гръб от делото на ДнРС*/ в частта им относно това, че той не е извършил кражбата, но си е признал за нея поради страх да не го спрат от работа и затова е и показал как според него би могло да се направи кражбата, без той действително да я е извършил, следва да се възприемат като защитна теза, защото изнесените с тях факти се опровергаваха от кредитираните доказателства по делото – най-вече показанията на свидетелите М. от ДП, Д. и М..

Кредитира се частта от обясненията, че работата му е била до 1 часа следобед, като понякога се е случвало да се работи и по-късно –до 2,30 часа, тъй като кореспондират с двете заповеди за назначение, фиксиращи работното време по 4 часа на ден.

При така установеното от фактическа страна правилно и законосъобразно ДнРС е приел, че обвинението е съставомерно от обективна и субективна страна.

От обективна страна подсъдимият е осъществил изпълнителното деяние на квалифицираната кражба, представляваща опасен рецидив и като е отнел от владението на М. сумата от 100 лв., намираща се в шкафчето му в чантичка, подс.С. е установил противозаконно своя фактическа власт върху откраднатите пари, без съгласието на техния собственик св. М.. А престъплението представлява опасен рецидив, тъй като преди процесното престъпление С. е бил осъждан 2 пътина „лишаване от свобода с горепосочените сопразумения и от изтърпяване на наказанията по тях не е изминал 5-годишният срок по чл.30 НК.

Авторството на деянието е безспорно доказано от показанията на свидетелите М., Д. и М.. Защитната версия, че подсъдимият е бил трудово

ангажиран в затвора от 1.02. до 25.02.2022 г. и поради това не е могъл да извърши кражбата, понеже е бил от сутрин до вечер на работа, се опровергава от посочената в двете заповеди за назначаване на подсъдимия С. организация на работа. И в двете е посочено, че работният ден е 4 часа, т.е. подсъдимият е имал и доста свободно време извън трудовите си задължения. Отделно от това, самият подсъдим в кредитираната част от обясненията си е заявил, че работното му време е до 1 часа, а само понякога, по изключение – до 2,30 часа. Всичко това опровергава защитната теза за целодневна трудова заетост на подсъдимия и невъзможност поради това да извърши престъплението.

От субективна страна деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл, за което въззивният съд споделя изцяло съображенията на I-инстанционния съд в тази насока. Те следва да се допълнят само с това, че за субективната страна на едно престъпление се съди по обективно извършените от подсъдимия действия. В случая това е начина, по който подсъдимият е извършил престъплението и който начин самият той е показал на св. Д..

При така установеното законосъобразно подсъдимия С. е признат за виновен по обвинението.

Наложено **наказание** от I-инстанционния съд е при условията на чл.54 НК в рамките на законовия минимум за този вид престъпления – 2 години., което е определено да се изтърпи при първоначален строг режим, като е приел липса на смекчаващи обстоятелства.

Настоящият състав намира така наложеното наказание ЛС на подс. С. за завишено, макар и да е на законовия минимум от 2 години. Според настоящия състав са налице многобройни смекчаващи вината обстоятелства – нисък размер на откраднатата сума, признание от подсъдимия пред св.Д. за извършеното деяние и оказване в тази връзка пълно съдействие на разследването, като дори сам е показал начина на извършване на деянието. Подсъдимият е в млада възраст с навършени към момента на деянието 21 години и 22 години понастоящем, което обуславя обективна възможност от превъзпитанието му към спазване на законовите норми чрез налагане на наказание в подходящ размер. Това, че впоследствие и към настоящия момент подсъдимият не изразява съжаление за случилото се и се стреми да се оневини в СП, не може да се преценява като отегчаващо обстоятелство. Отделно от това, на 28.04.2023 г. С. е освободен от затвора по изтърпяване на

наказанието и не са налице в този близо 1-годишен период данни за негово противоправно поведение.

Затова настоящият състав приема, че повторното откъсване от нормалната социална среда за повече от 6 месеца не само че не съответства на целите на наказанието, визирани в чл.36 НК, но би било и неоправдано тежка репресия за подсъдимия. Да, престъплението е насочено срещу собствеността, извършено е в затвора, но предвид последващото поведение на С. настоящият състав намира редуцираното наказание в този размер за законосъобразно и справедливо, определено в хипотезата на чл.55 ал.1 т.1 НК.

Затова присъдата ще се измени в частта относно размера на наказанието ЛС, като то се намали от 2 години на 6 месеца, което да се изтърпи при определения с присъдата първоначален режим“строг“.

Доводите на защитата за оправдаване на подсъдимия поради недоказаност на обвинението са неоснователни и са опровергани от кредитираните доказателства. Безспорно е установено извършването от подсъдимия на изпълнителното деяние на инкриминираното престъпление по дефиницията на чл.194 ал.1 НК, извършено при опасен рецидив. Няма никакво съмнение относно авторството на деянието, което е безспорно установено от кредитираните гласни доказателства – показанията на свидетелите М., Д., М.. Както се посочи вече, работата в затворническата кухня не е била целодневна, а е била с 4 часово работно време, което опровергава защитната теза за целодневна трудова ангажираност на подсъдимия и невъзможност поради това да извърши престъплението. Присъдата е обоснована и мотивирана в достатъчно необходимия обем, за да разбере подсъдимия за какво престъпление е признат за виновен и осъден. Събирането на доказателствата в съдебното следствие е извършено при спазване на процесуалните правила за това, в частност приобщаването на гласните доказателства по реда на чл.281 НПК и правилната им преценка от съда, споделена и от настоящата инстанция. По тези съображения не са допуснати твърденията от защитата съществени процесуални нарушения, както и не са налице основания за постановяване на оправдателна присъда.

Проверяваната присъда извън горепосоченото изменение е правилна и законосъобразна и като такава в останалата част следва да се потвърди.

Водим от изложеното и на основание чл.337 ал.1 т.1 и 2 и чл.338 НПК,

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Присъда № 58 /4.12.2023 г. на ДнРС, постановена по НОХД № 194/2023 г. по описа на съда **в частта** относно размера на наложеното с нея на З. Р. С., ЕГН *****, от гр.Радомир ефективно **наказание“лишаване от свобода“**, като го намалява от 2 години на 6 месеца .

В останалата част **потвърждава** присъдата.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____